

¹Ein gülden Kleinod Davids, daß er nicht umkäme, da Saul hinsandte und ließ sein Haus verwahren, daß er ihn tötete. Errette mich, mein Gott, von meinen Feinden und schütze mich vor denen, die sich wider mich setzen.²Errette mich von den Übeltätern und hilf mir von den Blutgierigen.³Denn siehe, HERR, sie lauern auf meine Seele; die Starken sammeln sich wider mich ohne meine Schuld und Missetat.⁴Sie laufen ohne meine Schuld und bereiten sich. Erwache und begegne mir und siehe drein.⁵Du, HERR, Gott Zebaoth, Gott Israels, wache auf und suche heim alle Heiden; sei der keinem gnädig, die so verwegene Übeltäter sind. (Sela.)⁶Des Abends heulen sie wiederum wie die Hunde und laufen in der Stadt umher.⁷Siehe, sie plaudern miteinander; Schwerter sind in ihren Lippen: "Wer sollte es hören?"⁸Aber du, HERR, wirst ihrer lachen und aller Heiden spotten.⁹Vor ihrer Macht halte ich mich zu dir; denn Gott ist mein Schutz.¹⁰Gott erzeigt mir reichlich seine Güte; Gott läßt mich meine Lust sehen an meinen Feinden.¹¹Erwürge sie nicht, daß es mein Volk nicht vergesse; zerstreue sie aber mit deiner Macht, HERR, unser Schild, und stoße sie hinunter!¹²Das Wort ihrer Lippen ist eitel Sünde, darum müssen sie gefangen werden in ihrer Hoffart; denn sie reden eitel Fluchen und Lügen.¹³Vertilge sie ohne alle Gnade; vertilge sie, daß sie nichts seien und innewerden, daß Gott Herrscher sei in Jakob, in aller Welt. (Sela.)¹⁴Des Abends heulen sie wiederum wie die Hunde und laufen in der Stadt umher.¹⁵Sie laufen hin und her um Speise

لِإِمَامِ الْمُعْتَبَرِينَ. عَلَى لَا تُهْلِكُ. مُدَهَّبَةً لِدَاوُدَ لَمَّا
أَرْسَلَ سَاوُلُ وَرَاقِبُوا التَّبِيْتَ لِيَقْتُلُوهُ.

¹أَنْقِذْنِي مِنْ أَعْدَائِي، يَا إِلَهِي، مِنْ مُقَاوِمِي
أَجْمِينِي.²تَجَنِّبِي مِنْ فَاعِلِي الْإِثْمِ وَمِنْ رَجَالِ الدَّمَاءِ
حَلْصِنِي،³لأنَّهُمْ يَكْمُنُونَ لِتَفْسِي. الْأَقْوِيَاءُ يَجْتَمِعُونَ عَلَيَّ
لَا لِأَنِّي وَلَا لِخَطِيئِي، يَا رَبُّ.⁴يَلَا إِيْثْمَ مِنِّي يَجْرُونَ
وَيُعِدُّونَ أَنْفُسَهُمْ. اسْتَبْقِضْ إِلَيَّ لِقَائِي وَأَنْظُرْ.⁵وَأَنْتَ، يَا
رَبُّ، إِلَهَ الْجُنُودِ، إِلَهَ إِسْرَائِيلَ، أَنْتَبِهْ لِتَطَالِبِ كُلِّ الْأَمَمِ.
كُلُّ عَادِرِ أَيْمٍ لَا تَرْحَمُ. سِلَاةً.⁶يَعُودُونَ عِنْدَ الْمَسَاءِ،
يَهْرُونَ مِثْلَ الْكَلْبِ وَبَدُورُونَ فِي الْمَدِينَةِ.⁷هُوَذَا يُبْقُونَ
بِأَفْوَاهِهِمْ، سُبُوفٌ فِي شِفَاهِهِمْ، لِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَنْ
سَامِعٌ؟⁸أَمَّا أَنْتَ، يَا رَبُّ، فَتَضَحَّكَ بِهِمْ، تَسْتَهْزِئُ بِجَمِيعِ
الْأَمَمِ.⁹مِنْ قُوَّتِهِ إِلَيْكَ التَّجِئُ، لِأَنَّ اللَّهَ مَلَجَائِي.

¹⁰إِلَهِي رَحْمَتُهُ تَتَقَدَّمُنِي، اللَّهُ يُرِينِي بِأَعْدَائِي.¹¹لَا تَقْتُلُهُمْ
لِيَلَّا يَنْسَى شَعْبِي، تَبِّهُهُمْ بِقُوَّتِكَ وَأَهْبِطُهُمْ، يَا رَبُّ،
تُرْسَتًا.¹²حَطِيئَةُ أَفْوَاهِهِمْ هِيَ كَلَامٌ شِفَاهِهِمْ، وَلِيُؤْخَذُوا
بِكِبْرِيَائِهِمْ وَمِنَ اللَّعْنَةِ وَمِنَ الْكُذْبِ الَّذِي يُحَدِّثُونَ
بِهِ.¹³أَفِينِ بِحَنَقِي، أَفِينِ وَلَا يَكُونُوا. وَلْيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
مُتَسَلِّطٌ فِي بَعْقُوبَ إِلَى أَقَاصِي الْأَرْضِ.
سِلَاةً.¹⁴وَيَعُودُونَ عِنْدَ الْمَسَاءِ، يَهْرُونَ مِثْلَ الْكَلْبِ
وَبَدُورُونَ فِي الْمَدِينَةِ.¹⁵هُمُ يَتِيهُونَ لِلْأَكْلِ إِنْ لَمْ يَسْعُوا
وَيَتِيهُوا.

¹⁶أَمَّا أَنَا فَأَعْتَبِي بِقُوَّتِكَ وَأُرْتِمُ بِالْعَدَاةِ بِرَحْمَتِكَ، لِأَنَّكَ كُنْتَ
مَلَجًا لِي وَمَنَاصًا فِي يَوْمِ ضَيْقِي.¹⁷يَا قُوَّتِي، لَكَ أَرْتَمُ،
لِأَنَّ اللَّهَ مَلَجَائِي، إِلَهَ رَحْمَتِي.

und murren, wenn sie nicht satt werden.¹⁶ Ich aber will von deiner Macht singen und des Morgens rühmen deine Güte; denn du bist mir Schutz und Zuflucht in meiner Not.¹⁷ Ich will dir, mein Hort, lobsingeln; denn du, Gott, bist mein Schutz und mein gnädiger Gott.